

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > Tipuri de profesii juridice

Tipuri de profesii juridice

Luxemburg

Veți găsi aici o prezentare generală a diferitelor profesii juridice.

Profesiile juridice - introducere

Această rubrică conține informații despre profesiile din lumea judiciară (descriere, eligibilitatea pentru admitere în profesie etc.).

- Prezentare generală a sistemului judiciar

În Luxemburg, instanțele sunt împărțite în două ramuri, și anume **instanțele judiciare** și **instanțele administrative**. Natura litigiului determină ramura care va soluționa cauza.

Instanțele judiciare (*l'ordre judiciaire*) cuprind trei tribunale de pace (*Justices de Paix*), două tribunale teritoriale (*Tribunaux d'arrondissement*), Curtea de Apel (*Cour d'Appel*) și Curtea de Casație (*Cour de Cassation*). În esență, aceste instanțe au competența de a judeca litigii de drept civil, de drept comercial, de drept penal, precum și de drept al muncii. Atât judecătorii (*magistrats du siège*), cât și procurorii sau procurorii adjuncți (*magistrature debout*) aparțin acestei ramuri.

Ramura administrativă cuprinde un tribunal administrativ de primă instanță (*Tribunal administratif*) și o curte administrativă (*Cour administrative*). Aceste instanțe judecă litigiile de natură administrativă și fiscală (*impôts directs*).

Curtea Constituțională (*Cour constitutionnelle*) este alcătuită din magistrați din rândul instanțelor judiciare și din rândul instanțelor administrative. Aceasta controlează conformitatea legilor în raport cu Constituția, care este norma juridică supremă a țării.

Magistrați

Există două căi de acces în magistratură:

Recrutare prin susținerea unui examen-concurs

Viitorii magistrați, și anume atașații de justiție (*attachés de justice*), sunt recrutați prin intermediul unui examen-concurs. Pentru a fi admiși la examenul-concurs, aceștia trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

să aibă cetățenia luxemburgheză;

să beneficieze de toate drepturile civile și politice și să prezinte garanțiile morale necesare;

să dețină o diplomă luxemburgheză care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare titlului de master recunoscut sau o diplomă străină care să ateste absolvirea studiilor universitare de drept corespunzătoare titlului de master, acceptată și recunoscută de ministrul ale cărui atribuții includ învățământul superior, în conformitate cu Legea modificată din 18 iunie 1969 privind învățământul superior și recunoașterea titlurilor și diplomelor de învățământ superior străine;

să cunoască la un nivel suficient limbile luxemburgheză, franceză și germană;

să fi urmat un stagiu judiciar sau notarial de cel puțin douăsprezece luni;

să îndeplinească condițiile de aptitudine fizică și psihică necesare, care sunt verificate în cadrul unui examen medical și al unui examen psihologic.

Comisia de recrutare și formare a atașaților de justiție, alcătuită exclusiv din magistrați și denumită în continuare „comisia”, este cea care organizează examenul-concurs pentru recrutarea în magistratură. Examenul-concurs constă din trei probe scrise referitoare la dreptul civil și procedura civilă, dreptul penal și procedura penală, precum și la dreptul administrativ și contenciosul administrativ. Probele constau în principal în redactarea unui proiect de decizie sau hotărâre judiciară. Pentru a reuși la examenul-concurs, candidații trebuie să obțină cel puțin trei cincimi din punctajul total al celor trei probe și cel puțin jumătate din punctajul maxim pentru fiecare probă. Comisia stabilește clasamentul candidaților în ordinea notelor finale. Sunt recrutați candidații clasati pe locurile eligibile.

Recrutare pe baza dosarului de candidatură

Aceasta este o modalitate alternativă de recrutare, care este organizată numai dacă, în urma examenului-concurs, nu se ajunge la numărul de atașați de justiție stabilit anual de ministrul justiției.

Pentru a-și putea depune candidatura, candidații trebuie:

să îndeplinească anumite condiții cerute pentru admiterea la examenul-concurs, mai precis condițiile de la punctele 1 - 4 și 6;

să dețină o diplomă de finalizare a stagiului judiciar;

să fi exercitat profesia de avocat timp de cel puțin cinci ani.

Comisia invită candidații la un interviu individual, la care asistă și un specialist în psihologie, care emite un aviz motivat pentru fiecare candidat. Drept criterii de selecție a candidaților sunt utilizate rezultatele examenelor care atestă absolvirea cursurilor complementare de drept luxemburghez și rezultatele examenului de la sfârșitul stagiului judiciar, experiența profesională, eventualele calificări complementare, precum și eventualele publicații. Comisia efectuează selecția candidaților.

Constituția garantează independența membrilor magistraturii de scaun față de puterea politică. Aceștia sunt astfel inamovibili. Niciunui dintre aceștia nu i se poate lua locul și nu poate fi suspendat decât printr-o hotărâre judecătorească. Mai mult, mutarea lor nu se poate face decât printr-o nouă numire și cu consimțământul lor. Cu toate acestea, în caz de boală sau de comportament necorespunzător aceștia pot fi suspendați, revocați sau mutați, în conformitate cu condițiile prevăzute de lege.

Funcția de magistrat este incompatibilă cu calitatea de membru al guvernului, cu mandatele de deputat, primar, consilier municipal sau consilier comunal, cu orice altă funcție salarizată publică sau privată, cu funcțiile de notar, executor judecătoresc, cu cariera militară și cariera ecleziastică, precum și cu profesia de avocat. Magistrații sunt imparțiali și obligați să păstreze secretul profesional. Remunerarea lor este stabilită prin lege.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de magistrat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Avocați

Profesia de avocat (*avocat*) este reglementată de **Legea modificată din 10 august 1991** privind profesia de avocat.

Profesia de avocat este o **profesie liberală și independentă**. Profesia de avocat poate fi exercitată în mod individual. Avocații se pot asocia sub formă de persoană juridică. Avocații sunt singurii care pot să asiste sau să reprezinte părțile, să formuleze cereri și să pledeze pentru acestea în fața instanțelor, indiferent care este natura acestora, să primească documentele și titlurile acestora pentru a le prezenta instanțelor, să întocmească și să obțină semnarea actelor de procedură necesare pentru a aduce cauza în stadiul de a fi judecată.

Numai avocații pot să acorde **consultații juridice**, în mod obișnuit și în schimbul unei remunerații, sau să redacteze acte sub semnătură privată pentru alții. De asemenea, avocații își reprezintă sau își asistă clienții în fața instanțelor internaționale precum Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Avocații trebuie să respecte secretul profesional care este de ordine publică și a cărui încălcare este sancționată penal.

Pentru a exercita profesia de avocat în Luxemburg, **trebuie să fi obținut în mod obligatoriu înscrierea în tabloul unui Ordin al avocaților din Marele Ducat al Luxemburgului**. Această condiție este, de asemenea, valabilă pentru un avocat european care dorește să profeseze în Luxemburg sub titlul său profesional din țara de origine.

Tabloul Ordinului avocaților (*ordre des avocats*) cuprinde **șase liste**:

Lista 1: avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 2: avocați

Lista 3: avocați care nu mai profesează (*avocats honoraires*)

Lista 4: avocați din Uniunea Europeană care profesează sub titlul lor profesional din țara de origine

Lista 5: societăți de avocați cu competențe depline (*avocats à la Cour*)

Lista 6: alte societăți de avocați

Pentru a fi înscrisă în tabloul unui Ordin al avocaților în Luxemburg, o persoană trebuie să îndeplinească **următoarele condiții**:

să prezinte garanția necesară privind onorabilitatea;

să facă dovada îndeplinirii condițiilor de admitere pentru stagiul de practică judiciară sau a trecerii probei de aptitudini prevăzută pentru avocații dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani sau să facă dovada îndeplinirii condițiilor de înscriere ca avocat care profesează în Marele Ducat al Luxemburgului sub titlul său profesional din țara de origine, în aplicarea Legii modificate din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea; să facă dovada cunoașterii limbii în care este redactată legislația și a limbilor utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic;

să fie de naționalitate luxemburgheză sau resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene;

să cunoască limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, fără a aduce atingere articolului 31-1 din Legea modificată din 10 august 1991. Nivelul de competență lingvistică necesar pentru limbile luxemburgheză și germană este nivelul B2 din Cadru european comun de referință pentru limbi pentru înțelegerea textului oral și nivelul B1 pentru exprimarea orală și, pentru limba germană, nivelul B2 pentru înțelegerea textului scris. Pentru limba franceză, este necesar nivelul B2 din cadrul respectiv atât pentru înțelegere, cât și pentru exprimarea scrisă și orală.

Prin derogare de la alineatul precedent, avocații europeni menționați la articolul 10 din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, în momentul admiterii pe lista 1 din tabloul unui Ordin al avocaților, trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, în măsura în care își limitează activitățile profesionale la activitățile care nu necesită stăpânirea celorlalte limbi în sensul Legii din 24 februarie 1984. Nivelul necesar de cunoaștere a limbilor este cel menționat la alineatul precedent.

Câteva precizări privind cerințele lingvistice:

Avocații înscrși individual trebuie să stăpânească limba în care este redactată legislația în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic, precum și orice altă limbă necesară exercitării activităților profesionale ale acestora, fără a aduce atingere precizărilor anterioare.

Avocații înscrși pe lista 2 trebuie să cunoască și limbile utilizate în administrație și în justiție în Marele Ducat al Luxemburgului, care sunt necesare îndeplinirii obligațiilor acestora în raport cu stagiul de practică judiciară.

Avocatul care acceptă o cauză trebuie să aibă competențele profesionale și lingvistice necesare, în caz contrar se expune sancțiunilor disciplinare.

După ce a obținut avizul ministrului justiției, Consiliul ordinului poate, făcând dovada reciprocității din partea **țării care nu este membră a Uniunii Europene** din care provine **candidatul**, să îl scutească pe acesta de îndeplinirea condiției privind cetățenia. Situația este aceeași în cazul candidaților care au statutul de refugiat politic și care beneficiază de dreptul de azil în Marele Ducat al Luxemburgului.

Avocații înscrși pe lista 1 sunt singurii autorizați să poarte titlul de **avocat cu drepturi depline (*avocat de la Cour*)**. Pentru aceasta, este necesar:

fie să fi îndeplinit, ca avocat înscris pe lista 2, o perioadă de stagiul de practică judiciară de doi ani și să fi promovat examenul de finalizare a stagiului de practică judiciară;

fie să fi trecut proba de aptitudini prevăzută pentru avocații din alt stat membru al Uniunii Europene de Legea modificată din 10 august 1991 care stabilește, pentru profesia de avocat, sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior obținute în urma unei formări profesionale cu o durată de cel puțin trei ani;

fie, în calitate de avocat european autorizat să profeseze sub titlul său profesional din țara de origine, să facă dovada exercitării regulate a profesiei pe o perioadă de cel puțin trei ani în Luxemburg și în dreptul luxemburghez, inclusiv în dreptul Uniunii Europene, sau să beneficieze de dispozițiile articolului 9 alineatul (2) din Legea modificată din 13 noiembrie 2002 privind transpunerea în dreptul luxemburghez a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea.

Avocații cu drepturi depline sunt singurii abilitați să îndeplinească actele pentru care actele cu putere de lege și actele administrative prevăd un reprezentant legal, adică să reprezinte părțile în fața Curții Constituționale, a instanțelor administrative, a Curții Supreme de Justiție și în fața tribunalelor teritoriale care judecă în materie civilă, să prezinte concluzii pentru părți, să primească documentele și probele acestora pentru a le prezenta instanței, precum și să obțină semnarea actelor necesare pentru a aduce cauza în stadiul de a fi judecată.

Avocații care sunt înscrși pe lista 2, precum și avocații europeni autorizați să profeseze sub titlul lor profesional din țara de origine care sunt înscrși **pe lista 4** nu pot să îndeplinească aceste acte decât dacă sunt asistați de un avocat cu drepturi depline, înscris pe lista 1. Reprezentarea părților fiind liberă în fața tuturor instanțelor care nu solicită în mod obligatoriu un reprezentant legal, avocații înscrși pe lista 2 sau 4 pot să reprezinte părțile în fața acestor instanțe fără a fi asistați de un avocat cu drepturi depline.

Accesul la formarea profesională ca avocat, care este reglementat prin Regulamentul Marelui Ducat din 10 iunie 2009 privind organizarea stagiului de practică judiciară și care reglementează accesul în notariat, presupune parcurgerea unui stagiului de pregătire profesională alcătuit dintr-o perioadă de cursuri suplimentare de drept luxemburghez, urmată de un stagiul practic.

După obținerea certificatului de formare suplimentară în dreptul luxemburghez, stagiarii sunt admiși pentru a fi înscrși pe lista 2 a unuia din Barourile din Luxemburg.

Scopul stagiului de pregătire judiciară este formarea în vederea exercitării profesiei de avocat. Studiile universitare au permis stagiului să dobândească o cunoaștere aprofundată a dreptului și CSDL (cursurile suplimentare de drept luxemburghez) au completat aceste cunoștințe prin formarea privind particularitățile dreptului luxemburghez. În timpul stagiului de pregătire judiciară, se pune accentul în principal pe formarea în vederea exercitării profesiei de avocat, atât prin exercitarea profesiei sub egida unui coordonator de stagiul, cât și prin urmarea unor cursuri având ca obiect chiar formarea în profesie. Stagiul practic cu o durată de cel puțin doi ani se încheie cu un examen de sfârșit de stagiul. După promovarea acestui examen, postulatul devine avocat cu drepturi depline și este înscris pe lista 1.

Pe baza unei cereri motivate și justificate, stagiul poate fi autorizat de Comitetul de conducere să efectueze cel puțin trei luni și cel mult șase luni din stagiul său de pregătire judiciară într-un birou de avocat situat într-un stat membru al Uniunii Europene. Această perioadă de stagiul autorizată în mod corespunzător este luată în considerare pentru durata stagiului de pregătire judiciară.

Avocații sunt grupați într-un ordin (*ordre des avocats*), care este un organism independent față de autoritățile publice și de magistratură. Există **un Ordin al avocaților la Luxemburg și un Ordin al avocaților la Diekirch**. Fiecare ordin are personalitate civilă. Ordinul avocaților are următoarele organisme: Adunarea, Consiliul ordinului, Decanul și, pentru ansamblul profesiei, Consiliul de disciplină și administrativ.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de avocat](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Notarii

Numărul notarilor este stabilit printr-un regulament al Marelui Ducat în temeiul articolului 13 din Legea modificată din 9 decembrie 1976 privind organizarea activității notariale (*notaire*). În prezent, **numărul notarilor este de 36** pentru întreaga țară.

Notarii sunt funcționari publici abilitați să primească toate actele și contractele pentru care părțile trebuie sau doresc să obțină caracterul autentic corespunzător actelor autorităților publice și să asigure o dată certă, să le păstreze, să elibereze copii învestite cu formulă executorie și copii legalizate ale acestora.

Este interzis ca notarii, prin ei înșiși sau printr-o persoană interpusă, fie în mod direct, fie în mod indirect: să se angajeze în activități comerciale; să fie administratori, comandanți, administratori delegați sau lichidatori ai unei societăți comerciale sau ai unei unități industriale sau comerciale; să se implice în administrarea și controlul societăților, întreprinderilor sau agențiilor care au ca obiect cumpărarea, vânzarea, lotizarea de terenuri sau construcția de imobile sau să aibă un interes oarecare în aceste activități; să aibă relații constante cu societățile, întreprinderile sau agențiile menționate, care să împiedice alegerea liberă a notarului de către părți; să efectueze în mod curent operațiuni bancare, de scont și de curtaj sau speculații la bursă, cu excepția operațiunilor de scont efectuate cu ocazia actelor aferente funcției lor; să primească depuneri de fonduri, cu excepția depozitelor efectuate în vederea sau cu ocazia efectuării actelor aferente funcției lor sau a lichidării succesiunilor; să își exercite profesia în orice cauză în care ar avea interese; să se folosească de persoane interpușe pentru actele pe care nu le pot efectua în mod direct; să aibă în serviciul lor, cu orice titlu, agenți de afaceri sau agenți imobiliari. Actele notariale se întemeiază pe dispozițiile codului civil; acestea sunt executorii în situația în care sunt învestite cu formulă executorie. Pentru redactarea actelor, notarii sunt obligați să folosească limba franceză sau germană, la alegerea părților.

Notarii își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu național. Prin intermediul atribuțiilor pe care le dețin, aceștia participă la exercitarea puterii publice.

Camera Notarilor (*Chambre des Notaires*) este alcătuită din șapte membri aleși dintre notarii din țară de către Adunarea generală a notarilor.

Pe lângă atribuțiile conferite Camerei Notarilor prin actele cu putere de lege și actele administrative, aceasta are în special următoarele **atribuții**:

să mențină disciplina în rândul notarilor și să exercite puterea disciplinară prin intermediul consiliului său de disciplină; să prevină sau să concilieze orice diferend între notari și, în cazul în care nu se ajunge la un acord, să își exprime opinia printr-un simplu avis;

să soluționeze orice diferend între notari și terți;

să își exprime opinia cu privire la dificultățile referitoare la onorarii, remunerații, salarii, venituri, taxe și plăți percepute de către notari, precum și la orice diferend în aceasta privință, supus unui tribunal civil;

să primească în păstrare listele cu minutele întocmite; să verifice contabilitatea notarilor;

să reprezinte notarii din Luxemburg pentru apărarea drepturilor și intereselor profesiei.

Consiliul de disciplină este compus din președintele Tribunalului teritorial din Luxemburg sau judecătorul care îl înlocuiește, în calitate de președinte, și din patru membri ai Camerei Notarilor, desemnați în funcție de vechimea în profesie.

Consiliul de disciplină exercită puterea disciplinară asupra tuturor notarilor pentru: încălcarea prevederilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative cu privire la exercitarea profesiei; erori și neglijențe profesionale; fapte care contravin prudenței și demnității profesionale, precum și onoarei și probității; fără a aduce atingere acțiunii în instanță care poate surveni ca urmare a faptelor menționate. Deciziile Consiliului de disciplină pot fi atacate cu apel, atât de către notarul sancționat, cât și de către procurorul general al statului. Apelul este introdus la secția civilă a Curții Supreme de Justiție, care se pronunță printr-o hotărâre definitivă.

Pentru a fi admisă în profesia de notar, o persoană trebuie:

să fie de naționalitate luxemburgheză sau resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene;

să beneficieze de toate drepturile civile și politice;

să aibă 25 de ani împliniți și să fi obținut fie diploma de candidat la funcția de notar în conformitate cu legislația luxemburgheză (sistemul actual), fie

[certificatul de finalizare a stagiului](#) necesar pentru a putea accede la funcția de notar (sistemul precedent).

să stăpânească limba în care este redactată legislația și limbile utilizate în administrație și în justiție în sensul Legii din 24 februarie 1984 privind regimul lingvistic.

Pentru mai multe informații, a se vedea [pagina privind profesia de notar](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorul judecătoresc (*huissier de justice*) este un funcționar judiciar care este singurul îndreptățit:

să comunice transcrierile și actele judiciare și să facă notificările prevăzute de actele cu putere de lege și actele administrative în situațiile în care modul de notificare nu a fost reglementat prin lege;

să procedeze la executarea hotărârilor judecătorești, precum și a altor acte învestite cu formulă executorie.

Executorul judecătoresc poate să procedeze la:

recuperarea pe cale amiabilă sau judiciară a tuturor creanțelor. Această atribuție cuprinde dreptul de a semna în numele reclamantilor cereri în vederea obținerii unei ordonanțe de plată sau a unei popriri pe prestările periodice;

evaluări și vânzări la licitație publică a mobilelor, a efectelor mobiliare și a bunurilor confiscate, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în materie.

Acesta poate fi însărcinat de instanță să efectueze:

constatări pur materiale care exclud orice opinie privind consecințele de fapt sau de drept care pot rezulta din acestea;

constatări de aceeași natură, la cererea particularilor; în ambele cazuri, aceste constatări sunt valabile până la proba contrarie.

Tariful executorilor judecătorești se stabilește printr-un regulament al Marelui Ducat.

Camera executorilor judecătorești (*Chambre des huissiers de justice*) reprezintă profesia la nivel național. Este administrată de un consiliu alcătuit din trei membri: un președinte, un secretar și un trezorer. Președintele reprezintă Camera executorilor judecătorești din punct de vedere judiciar și extrajudiciar. Pentru mai multe informații, [a se vedea pagina privind profesia de executor judecătoresc](#) pe site-ul Ministerului Justiției.

Grefierii

Grefierul-șef (*greffier en chef*) exercită funcțiile de director al grefei și de șef al personalului. Sarcinile administrative ale grefierului-șef cuprind: eliberarea de copii solicitate de avocați și de persoane private (de exemplu, certificate de divorț pentru a fi transcrise în străinătate), predarea corespondenței/a titlurilor executorii spre expediere, depunerea testamentelor olografe, declarații în cadrul unei succesiuni, depunerea jurământului de către grefieri, pregătirea adunărilor generale ale grefierilor, elaborarea de statistici și supravegherea arhivelor. De asemenea, grefierul-șef recepționează actele de recuzare a magistraților.

Grefierii furnizează asistență judecătorului cu privire la toate actele și procesele-verbale ale departamentului din care fac parte, și anume pentru audiențe, înfățișarea părților, anchete, vizite la fața locului, autopsii, inventarul patrimoniului în caz de faliment, redactarea hotărârilor și transcrierea audierilor persoanelor puse sub tutelă sau curatelă. Judecătorul nu își poate îndeplini atribuțiile în absența grefierului său.

Funcțiile grefierilor sunt stabilite prin articolul 78 și următoarele din Legea modificată din 7 martie 1980 privind sistemul judiciar.

Accesul la profesie este stabilit prin Legea modificată din 16 aprilie 1979 de stabilire a [statutului general al funcționarilor publici](#).

Linkuri relevante

[Ministerul Justiției](#)

Ultima actualizare: 20/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.